

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **SDS EXMOST spol. s r.o.**, se sídlem Údolní 413/66, Brno, zast. JUDr. Václavem Pumprlou, advokátem se sídlem Příkop 843/4, Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, proti rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31. 1. 2014, č. j. ÚOHS-R217/2013/VZ-2255/2014/310/TNo a č. j. UOHS-R303/2013/VZ-2256-/2014/310/TNo, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 8. 2015, č. j. 62 Af 13/2014 – 111,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 18. 8. 2015 se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ve výrocích I. a III., když výrokem I. bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31. 1. 2014, č. j. ÚOHS-R217/2013/VZ-2255/2014/310/TNo, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení a výrokem III. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu.

[3] Kasační stížnost ze dne 18. 8. 2015 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť v ní bylo pouze uvedeno, že napadá rozsudek krajského soudu, a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a že stížnost bude odůvodněna ve lhůtě stanovené soudem.

[4] Nejvyšší správní soud považuje za nutné předeslat, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, zákon stanoví poměrně přísně její

obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí být v kasační stížnosti naplněny konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vyličením, k jakým konkrétním vadám došlo podle názoru stěžovatele v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[5] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které Nejvyšší správní soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stěžovatelem stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Usnesením ze dne 31. 8. 2015, č. j. 9 As 199/2015 - 7, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu. Zároveň byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[8] Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, mu bylo doručeno dne 3. 9. 2015. Poslední den lhůty k doplnění náležitostí kasační stížnosti připadl na den 3. 10. 2015, ale protože se jednalo o sobotu, konec lhůty se posunul na pondělí 5. 10. 2015. Požadované odůvodnění kasační stížnosti však bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno datovou schránkou teprve v úterý 6. 10. 2015.

[9] To znamená, že výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti nebylo v jednoměsíční lhůtě stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyhověno. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu platí, že soud nemůže přihlížet ke stížním námitkám uplatněným po uplynutí jednoměsíční lhůty, ledaže by soud tuto lhůtu k včasné a důvodné žádosti stěžovatele prodloužil (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2012, č. j. 9 Azs 5/2012 - 16, či nález Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn.

pokračování

I. ÚS 138/06). V daném případě však k žádnému prodloužení stanovené jednoměsíční lhůty nedošlo a ani dojít nemohlo, neboť o něj nebylo stěžovatelem požádáno.

[10] Zdejší soud tak uzavírá, že na kasační stížnost je třeba hledět tak, že postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání. K doplnění kasační stížnosti nelze s ohledem na jeho opožděnost přihlížet.

[11] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu